26 Αυγούστου 2014

Μαθητές Λυκείου αναπλάθουν τον χώρο γύρω από το σχολείο τους

/ Γενικά Θέματα

Για πρώτη φορά μαθήτριες και μαθητές συζήτησαν, κατέθεσαν και επεξεργάστηκαν ιδέες σε συνεργασία με αρχιτέκτονες και προετοιμάζονται να προχωρήσουν σε αναμόρφωση του δημόσιου χώρου γύρω από το σχολείο τους. Τα παιδιά του 1ου Λυκείου Χανίων σε ένα πείραμα συμμετοχικού σχεδιασμού.

Για πρώτη φορά μαθήτριες και μαθητές συζήτησαν, κατέθεσαν και επεξεργάστηκαν ιδέες σε συνεργασία με αρχιτέκτονες και προετοιμάζονται να προχωρήσουν σε αναμόρφωση του δημόσιου χώρου γύρω από το σχολείο τους. Τα παιδιά του 1ου Λυκείου Χανίων σε ένα πείραμα συμμετοχικού σχεδιασμού.

Μπορείτε να φανταστείτε τους κατοίκους μιας γειτονιάς, τους εργαζομένους σε μια μεγάλη επιχείρηση, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς ενός σχολείου, γενικότερα τους χρήστες του χώρου, να σχεδιάζουν συλλογικά την ανάπλασή του και τις όποιες πολεοδομικές παρεμβάσεις; Αυτή την ιδέα άρχισαν να υλοποιούν οι μαθητές του 1ου Λυκείου Χανίων, με την πολύτιμη βοήθεια καθηγητών του σχολείου και την υποστήριξη της CPD, μιας διεπιστημονικής συνεργατικής ομάδας σχεδιασμού του δημόσιου χώρου, των κτιρίων και των υποδομών. Στο πλαίσιο προγράμματος του σχολείου, μαθήτριες και μαθητές του 1ου Λυκείου άρχισαν να ασχολούνται συγκεκριμένα με την αναδιαμόρφωση του δρόμου και ευρύτερα του

χώρου μπροστά και γύρω από το κτίριο του σχολείου τους. Σε συνεργασία με αρχιτέκτονες και μηχανικούς της CPD, διοργανώθηκαν ενημερωτικά σεμινάρια για τους μαθητές, συλλέχθηκαν ερωτηματολόγια όπου καταγράφηκαν οι ιδέες τους, ενώ στις 18 Μαΐου πραγματοποιήθηκε «κατάληψη» των μαθητών στον δρόμο μπροστά από το σχολείο τους, όπου με τίτλο «Ο δρόμος μας αλλιώς» έπαιξαν, συζήτησαν, τραγούδησαν και έκαναν εικαστικές και άλλες παρεμβάσεις στον δομημένο χώρο, με σκοπό να τον «οικειοποιηθούν», να τον «κατακτήσουν» και να τον αλλάξουν. Σύνθημά τους οι γνωστοί στίχοι: «Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία, είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά». Η συμμετοχή ήταν εντυπωσιακή, όπως και η διάθεση των παιδιών να δουν αλλιώς έναν δρόμο από τον οποίο περνούσαν καθημερινά, συχνά γεμάτα σκοτούρες και άγχος.

«Στόχος του προγράμματος είναι να μάθουν τα παιδιά τι είναι πολεοδομικός σχεδιασμός και ποιος τον υπηρετεί, τι σημαίνει αστικό τοπίο, πώς μπορεί να αναπλαστεί με γνώμονα τις ανάγκες των χρηστών του και ποιος ο ρόλος της κοινωνίας στην αναδιάρθρωση της πόλης. Να ενημερωθούν για τις νέες μεθοδολογίες σχεδιασμού μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα και τελικά να μπουν στη διαδικασία σχεδιασμού των οδών γύρω από το σχολείο με απλά υλικά, εφήμερες κατασκευές, φυτεύσεις και χρωματισμούς», λέει στην «Κ» η κυρία Σοφία Τσάδαρη, αρχιτέκτονας από τη CPD. «Η διαχείριση της κυκλοφορίας του αυτοκινήτου, η αντιμετώπιση της παράνομης στάθμευσης, η απόδοση χώρου στους πεζούς και στους ποδηλάτες, η τόνωση του πρασίνου, η αισθητική αναβάθμιση και η γνώση της επιρροής του δομημένου περιβάλλοντος στην καθημερινότητα και την ποιότητα ζωής μας είναι ορισμένα από τα θέματα που θα προσεγγιστούν. Με στόχο παρεμβάσεις οικονομικές και με δυνατότητα άμεσης εφαρμογής», συμπληρώνει ο αρχιτέκτονας κ. Δημήτρης Πούλιος, επίσης από τη CPD.

Το πρόγραμμα θα έχει συνέχεια από Σεπτέμβριο, καθώς θα διοργανωθεί το δεύτερο συμμετοχικό εργαστήριο. Στη συνέχεια θα υπάρξει πρόσκληση προς την τοπική κοινωνία, προς επαγγελματίες, φορείς και τη δημοτική αρχή για την πολύπλευρη στήριξη του εγχειρήματος (και με οικονομικούς πόρους) και διευκόλυνση της υλοποίησης των συμπερασμάτων του. Επιπλέον στόχος είναι η κοινωνική δικτύωση και διαρκής ανταλλαγή απόψεων όσων ενδιαφέρονται. «Το πρόγραμμα έχει σημαντική εκπαιδευτική σημασία, καθώς για πρώτη φορά οι μαθητές έρχονται σε επαφή με ζητήματα που αφορούν τον σχεδιασμό και την πόλη, αλλά και τη διαδικασία συμμετοχής σε μια κοινότητα που προσπαθεί “από τα κάτω” να αλλάξει τον τόπο που ζει καθημερινά», σημειώνει η κυρία Τσάδαρη.

Η λογική και η μέθοδος του Συμμετοχικού Σχεδιασμού είναι γέννημα της ανήσυχης

δεκαετίας του ’70 στη Δυτική Ευρώπη και στις ΗΠΑ, ως αντίδραση στον συγκεντρωτισμό των κρατικών παρεμβάσεων και στην αναζήτηση μιας δημοκρατικής προσέγγισης στη διαχείριση του δημόσιου χώρου. «Αξίζει να ξαναπιάσουμε το νήμα αυτής της αναζήτησης», σημειώνει ο κ. Πούλιος. «Η ανάγκη συμμετοχής της κοινωνίας δεν καλύπτεται από την πεπατημένη της διαβούλευσης, ειδικά όπως εφαρμόζεται συνήθως στην Ελλάδα, με τρόπο κάλπικο και προσχηματικό. Εξάλλου η διαβούλευση γίνεται πάνω σε ένα έτοιμο σχέδιο, πάνω σε προκαθορισμένους στόχους και επιδιώξεις. Στην περίπτωση του Λυκείου των Χανίων τα παιδιά ξεκινούν να συζητούν τι θέλουν, μέσα από συνελεύσεις, από την αρχή μέχρι το τέλος. Γι’ αυτό το θεωρούν σαν κάτι δικό τους», συμπληρώνει.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα οι πολεοδομικές και άλλες παρεμβάσεις της Πολιτείας, τονίζουν οι αρχιτέκτονες που συνεργάζονται με το εγχείρημα, έχουν τον χαρακτήρα του «έκτακτου», του «κατεπείγοντος» και των ταμειακών κριτηρίων, που σε καμιά περίπτωση δεν συνάδουν με συμμετοχικές λογικές. Η πρωτοβουλία των μαθητών στα Χανιά δείχνει, πιλοτικά, έναν άλλο δρόμο.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΛΑΦΡΟΣ

Πηγή:Έντυπη- kathimerini.gr